PROTECTING CROSS-BORDER ROAD TRAFFIC VICTIMS

INTERNAL REGULATIONS

Præambel

(1) I 1949 sendte arbejdsgruppen for vejtransport under udvalget for landtransport under De Forenede Nationers Økonomiske Kommission for Europa en henstilling[1] til medlemsstaternes regeringer med opfordring til at anmode forsikringsselskaber der dækker ansvarsrisici i forbindelse med brug af køretøjer, om at indgå aftaler om indførelse af ensartede og praktiske bestemmelser, der gør det muligt for bilister at være tilfredsstillende , når de kører ind i lande, hvor forsikring mod sådanne risici er obligatorisk.

(2) Denne anbefaling konkluderede, at indførelsen af et ensartet forsikringsdokument ville være den bedste måde at nå dette mål på, og fastlagde de grundlæggende principper for aftaler, der skal indgås mellem forsikringsselskaber i de forskellige lande.

(3) Inter-Bureaux Agreement, hvis tekst blev vedtaget i november 1951 af repræsentanter for forsikringsselskaberne i de stater, der på daværende tidspunkt havde reageret positivt på henstillingen, dannede grundlag for forholdet mellem disse forsikringsselskaber.

(4) Mens:

(a) Formålet med ordningen, der almindeligvis er kendt som det grønne kort, var at lette den internationale bevægelighed for motorkøretøjer ved at gøre det muligt at forsikre ansvarsrisici over for tredjepart i forbindelse med deres brug for at opfylde de kriterier, der er fastsat af det besøgte land, og i tilfælde af ulykker at garantere erstatning til skadelidte i overensstemmelse med det pågældende lands nationale love og bestemmelser;

(b) Det internationale motorkøretøjsforsikringscertifikat (også kendt som det grønne kort), som er officielt anerkendt af regeringsmyndighederne i de stater, der har vedtaget FN's henstilling, er bevis i hvert besøgt land for obligatorisk ansvarsforsikring i forbindelse med brugen af det motorkøretøj, der er beskrevet deri;

(c) I hver deltagerstat er der oprettet et nationalt bureau, som er officielt godkendt til at give en dobbelt garanti til:

[1] Henstilling nr. 5 vedtaget i januar 1949, erstattet af bilag 1 til den reviderede konsoliderede resolution om lettelse af vejtransport (R.E.4) vedtaget af arbejdsgruppen for vejtransport under De Forenede Nationers Økonomiske Kommission for Europas udvalg for landtransport, hvis tekst findes i bilag I.

- sin regering, at det udenlandske forsikringsselskab vil overholde den gældende lovgivning i det pågældende land og kompensere skadelidte inden for sine grænser,

- bureauet i det besøgte land om medlemsforsikringsselskabets forpligtelse til at dække ansvar over for tredjepart i forbindelse med brugen af det køretøj, der er involveret i ulykken;

(d) Som følge af dette nonprofit-dobbeltmandat skal hvert bureau have sin egen uafhængige finansielle struktur baseret på et fælles engagement fra forsikringsselskaber, der har tilladelse til at tegne lovpligtig ansvarsforsikring for motorkøretøjer på det nationale marked, hvilket gør det muligt for bureauet at opfylde de forpligtelser, der følger af aftaler mellem det og andre bureauer.

(5) Mens:

(a) Nogle stater har for at lette den internationale vejtrafik yderligere afskaffet kontrollen med det grønne kort ved deres grænser i kraft af aftaler, der er indgået mellem deres respektive bureauer hovedsageligt baseret på køretøjsregistrering;

(b) Rådet for Den Europæiske Union foreslog ved sit direktiv af 24. april 1972[2] medlemsstaternes bureauer at indgå en sådan aftale; dengang kendt som Supplementary Inter- Bureaux Agreement, som blev underskrevet den 16. oktober 1972;

(c) Efterfølgende aftaler, baseret på de samme principper, gjorde det muligt for andre landes kontorer at blive medlemmer, og disse aftaler blev derefter samlet i et enkelt dokument, der blev underskrevet den 15. marts 1991, og som blev kaldt den multilaterale garantiaftale.

(6) Da det nu er ønskeligt at samle alle bestemmelser om forholdet mellem bureauerne i et enkelt dokument, vedtog Council of Bureaux på sin generalforsamling i Rethymno (Kreta) den 30. maj 2002 disse Internal Regulations.

(7) Generalforsamlingen i Lissabon (Portugal) ratificerede den 29. maj 2008 de ajourføringer, der blev foretaget af de nuværende Internal Regulations, og som hovedsagelig vedrørte anvendelsen af det femte motorkøretøjsforsikringsdirektiv (direktiv 2005/14/EF af 11. maj 2005).

AFSNIT I GENERELLE REGLER (UFRAVIGELIGE BESTEMMELSER)

Artikel 1 Formål

Formålet med Internal Regulations er at regulere de gensidige forbindelser mellem de nationale forsikringsbureauer og dermed håndhæve bestemmelserne i anbefaling nr. 5, der blev vedtaget den 25. januar 1949 af arbejdsgruppen for vejtransport under De Forenede Nationers Europæiske Økonomiske Kommission, erstattet af bilag 1 til den reviderede konsoliderede resolution om lettelse af vejtransport (R.E.4), der blev vedtaget af Udvalget for Landtransport på det seksogtresindstyvende møde den 17.-19. februar 2004 i sin nuværende version (i det følgende benævnt anbefaling nr. 5).

Artikel 2 Definitioner

I denne aftale har følgende ord og udtryk den betydning, der er tillagt dem heri, og ingen anden:

1. "nationalt forsikringsbureau" (i det følgende kaldet bureau): betyder den professionelle organisation, der er medlem af Council of Bureaux og oprettet i det land, hvor det er etableret i henhold til henstilling nr. 5;

[2] Rådets direktiv af 24. april 1972 (72/166/EØF) om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om ansvarsforsikring for motorkøretøjer og kontrollen med forsikringspligtens overholdelse, hvis tekst er gengivet i bilag II.

2. "forsikringsselskab": ethvert selskab, der har tilladelse til at drive virksomhed med lovpligtig ansvarsforsikring for brug af motorkøretøjer;

3. "medlem": betyder ethvert forsikringsselskab, der er medlem af et bureau;

4. "korrespondent": enhver forsikringsgiver eller anden person, der er udpeget af en eller flere forsikringsgivere med godkendelse af bureauet i det land, hvor personen er etableret, med henblik på at behandle og afvikle krav i forbindelse med ulykker, der involverer køretøjer, for hvilke den eller de pågældende forsikringsgivere har udstedt en forsikringspolice, og som finder sted i det pågældende land;

5. "køretøj": ethvert motorkøretøj, der er beregnet til kørsel på landjorden, og som drives af mekanisk kraft, men ikke kører på skinner, samt enhver påhængsvogn, uanset om den er tilkoblet eller ej, men kun hvis motorkøretøjet eller påhængsvognen er objekt for den obligatoriske ansvarsforsikring i det land, hvor det anvendes;

6. "ulykke": enhver begivenhed, der forårsager tab eller skade, og som i henhold til lovgivningen i det land, hvor den finder sted, kan være omfattet af den obligatoriske ansvarsforsikring i forbindelse med brugen af et køretøj;

7. "": enhver person, der er berettiget til at kræve erstatning for tab eller skade forårsaget af et køretøj;

8. "krav": betyder et eller flere erstatningskrav, der er fremsat af en skadelidt, og som udspringer af den samme ulykke;

9. "forsikringspolice": betyder en kontrakt om obligatorisk forsikring udstedt af et medlem, der dækker civilretligt ansvar i forbindelse med brug af et køretøj;

10. "Forsikret": betyder enhver person, hvis ansvar over for tredjemand er dækket af en forsikringspolice;

11. "Grønt kort": betyder det internationale motorkøretøjsforsikringscertifikat, der er i overensstemmelse med en af de modeller, der er godkendt af Council of Bureaux;

12. "Council of Bureaux": betyder det organ, som alle bureauer skal tilhøre, og som er ansvarlig for administrationen og driften af det internationale ansvarsforsikringssystem for motorkøretøjer (kendt som grøntkort systemet).

Artikel 3 Behandling af krav

1. Når et bureau underrettes om ulykke, der er sket på det lands territorium, som det er kompetent for, og som involverer et køretøj fra et andet land, skal det, uden at afvente et formelt krav, undersøge omstændighederne ved ulykken. Det skal snarest muligt underrette det forsikringsselskab, der har udstedt det grønne kort eller forsikringspolicen, eller i givet fald det pågældende bureau om ulykken. Undladelse af at gøre dette kan dog ikke gøres gældende.

Hvis bureauet i løbet af denne undersøgelse konstaterer, at forsikringsselskabet for det køretøj, der er involveret i ulykken, er identificeret, og at en korrespondent for dette forsikringsselskab er blevet godkendt i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 4, skal det straks videresende disse oplysninger til korrespondenten med henblik på yderligere foranstaltninger.

2.1. Ved modtagelse af et erstatningskrav som følge af en ulykke under de ovenfor beskrevne omstændigheder skal bureauet, hvis en korrespondent for forsikringsgiveren er blevet godkendt, straks videresende kravet til korrespondenten, så det kan behandles og afvikles i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 4.

Hvis der ikke er nogen godkendt korrespondent, skal den straks underrette det forsikringsselskab, der har udstedt det grønne kort eller forsikringspolicen, eller i givet fald det pågældende bureau om, at den har modtaget et krav og vil behandle det eller sørge for, at det bliver behandlet af en agent, hvis identitet den også skal underrette om.

2.2. Bureauet eller dets agent skal i forbindelse med behandlingen af en skade oplyse det pågældende forsikringsselskab eller Bureau om sit bedste skøn over de forventede erstatningsbeløb, således at modtageren kan foretage en passende teknisk hensættelse. Det skal vedlægge væsentlig og relevant dokumentation og opdatere oplysningerne og dokumentationen, når der sker væsentlige ændringer i den.

Denne forpligtelse berører ikke andre forpligtelser, som Bureauet eller dets agent i ulykkeslandet måtte have i henhold til denne artikel.

3. Bureauet er bemyndiget til at afgøre ethvert krav i mindelighed eller til at acceptere enhver udenretslig eller retslig proces, der kan medføre betaling af erstatning.

4. Alle krav skal behandles af bureauet med fuld autonomi i overensstemmelse med de juridiske og lovgivningsmæssige bestemmelser, der gælder i ulykkeslandet vedrørende ansvar, erstatning til skadelidte og obligatorisk forsikring i den bedste interesse for det forsikringsselskab, der har udstedt det grønne kort eller forsikringspolicen eller, hvis det er relevant, det pågældende bureau.

Bureauet har enekompetence i alle spørgsmål vedrørende fortolkning af den lov, der gælder i ulykkeslandet (selv når den henviser til de lovbestemmelser, der gælder i et andet land) og afvikling af skaden. Med forbehold af sidstnævnte bestemmelse skal bureauet på udtrykkelig anmodning underrette forsikringsgiveren eller det pågældende bureau, før det træffer en endelig afgørelse.

5. Når den påtænkte erstatning overstiger de betingelser eller grænser, der gælder i henhold til loven om lovpligtig ansvarsforsikring for motorkøretøjer i det land, hvor uheldet er sket, og som er dækket af forsikringspolicen, skal bureauet rådføre sig med forsikringsselskabet for så vidt angår den del af kravet, der overstiger disse betingelser eller grænser. Forsikringsselskabets samtykke er ikke påkrævet, hvis bureauet i henhold til gældende lov er forpligtet til at tage hensyn til de kontraktlige garantier, der går ud over de grænser og betingelser, der er fastsat i loven om ansvarsforsikring for motorkøretøjer i ulykkeslandet.

6. Et bureau må ikke af egen drift eller uden skriftligt samtykke fra det pågældende forsikringsselskab eller bureau overdrage kravet til en agent, som har en økonomisk interesse i det i kraft af en kontraktlig forpligtelse. Hvis det gør det uden et sådant samtykke, er dets ret til godtgørelse begrænset til halvdelen af det beløb, der ellers kan inddrives.

Artikel 4-korrespondenter

1. Med forbehold af enhver aftale om det modsatte, der binder det til andre bureauer og/eller til enhver national lov eller forskrift, skal hvert bureau med fuld autonomi fastsætte de betingelser, hvorunder det giver, nægter eller trækker sin godkendelse til korrespondenter, der er etableret i det land, hvor det er kompetent. Hvert bureau har til enhver tid ret til at udøve kontrol med korrespondenter, der er etableret i det land, hvor det er kompetent.

Denne godkendelse skal dog gives, når der anmodes herom af et medlem i et andet bureaus navn for ethvert (forsikrings)selskab for dette medlem i det land, hvor det bureau, der modtager anmodningen, er hjemmehørende, forudsat at et sådant (forsikrings)selskab tegner ansvarsforsikring i forbindelse med brug af motorkøretøjer.

2. Bureauer i medlemsstaterne i Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde skal, når de modtager en sådan anmodning, godkende skadesrepræsentanter, der allerede er udpeget af forsikringsselskaber i de andre medlemsstater i henhold til direktiv 2009/103/EF, som korrespondenter i deres land, forudsat at de betingelser, der er fastsat af bureauerne for godkendelse af en korrespondent i deres land, er opfyldt. Denne godkendelse kan tilbagekaldes på de samme betingelser, som gælder for alle korrespondenter, der er udpeget på deres kompetenceområde.

3. Kun et bureau har bemyndigelse til, på anmodning fra et af dets medlemmer, at sende en anmodning til et andet bureau om godkendelse af en korrespondent, der er etableret i det pågældende bureaus land. Denne anmodning skal sendes via COB Collaboration Platform og understøttes af bevis for, at den foreslåede korrespondent accepterer den ønskede godkendelse. Kun en anmodning om godkendelse af en enkelt korrespondent kan accepteres.

Det pågældende bureau skal give eller afvise sin godkendelse inden for tre måneder fra datoen for modtagelse af anmodningen og skal meddele sin beslutning og dens ikrafttrædelsesdato til det bureau, der fremsatte anmodningen, via COB Collaboration Platform, samt til den pågældende korrespondent. Hvis der ikke modtages noget svar, anses godkendelsen for at være givet og for at være trådt i kraft ved udløbet af denne periode.

Hvis COB Collaboration Platform undtagelsesvis er utilgængelig på grund af force majeure (f.eks. et nedbrud i onlinesystemet), kan både anmodningen om udpegning af en korrespondent og det pågældende bureaus svar sendes via e-mail eller almindelig post.

4. Korrespondenten skal behandle alle krav i overensstemmelse med enhver lov eller forskrift, der gælder i ulykkeslandet vedrørende ansvar, erstatning til skadelidte og obligatorisk motorkøretøjsforsikring, i navnet på det bureau, der har godkendt det, og på vegne af det forsikringsselskab, der anmodede om dets godkendelse, som følge af ulykker, der finder sted i det pågældende land med køretøjer, der er forsikret af det forsikringsselskab, der anmodede om dets godkendelse.

Hvis den påtænkte erstatning overstiger de betingelser eller grænser, der gælder i henhold til loven om lovpligtig ansvarsforsikring for motorkøretøjer i ulykkeslandet, mens den er dækket af forsikringspolicen, skal korrespondenten overholde de bestemmelser, der er fastsat i artikel 3, stk. 5.

5. Det bureau, der har godkendt en korrespondent, anerkender denne som eksklusivt kompetent til at behandle og afvikle skader i bureauets navn og på vegne af det forsikringsselskab, der har anmodet om deres godkendelse. Bureauet skal informere skadelidte om denne kompetence og videresende alle meddelelser vedrørende sådanne krav til korrespondenten. Bureauet kan dog til enhver tid og uden nogen begrundelse overtage behandlingen og afviklingen af et krav fra en korrespondent.

6. Hvis det bureau, der har udstedt godkendelsen, af en eller anden grund skal betale erstatning til en skadelidt i stedet for korrespondenten, skal denne erstatning betales direkte af det bureau, hvorigennem anmodningen om godkendelse blev sendt, i overensstemmelse med de i artikel 5 fastsatte betingelser.

7. Med forbehold af bestemmelserne i artikel 4, stk. 4, kan korrespondenten frit aftale betingelserne for tilbagebetaling af beløb, der er udbetalt til skadelidte, og metoden til beregning af handling-gebyr, med det forsikringsselskab, der har anmodet om dets godkendelse idet denne aftale ikke kan gøres gældende over for noget bureau.

8. Hvis en korrespondent ikke er i stand til at få refunderet forskudsbetalinger, som den har foretaget i overensstemmelse med betingelserne i artikel 4.4 på vegne af det forsikringsselskab, der har anmodet om godkendelse, skal den refunderes af det bureau, der har godkendt den, hvis alle følgende betingelser er opfyldt:

8.1. Korrespondenten informerer det bureau, der har godkendt den, om den manglende evne til at modtage refusion og anmoder om refusion inden for en periode på mindst 6 og højst 9 måneder, hvor korrespondenten har sendt krav om refusion til det forsikringsselskab, der anmodede om godkendelse.

8.2. Sammen med den anmodning, der er nævnt i afsnit 8.1, og for at modtage refusion fra det nationale bureau, der godkendte den, skal korrespondenten forsyne dette bureau med:

i. et væsentligt bevis for, at den skadelidte er blevet kompenseret for det krævede beløb, før den sender kravet om tilbagebetaling til forsikringsselskabet, der har anmodet om godkendelse;

ii. ethvert dokument, der fastslår korrespondentens ret til at behandle kravet på vegne af forsikringsselskabet (indeholdende forsikringsselskabets bekræftelse af, at forsikringsdækningen blev accepteret for det pågældende køretøj);

iii. en kopi af det krav om tilbagebetaling, som korrespondenten har sendt til det forsikringsselskab, der har anmodet om godkendelse;

iv. en kopi af mindst én rykker for tilbagebetaling, som korrespondenten har sendt til det forsikringsselskab, der anmodede om godkendelse, mindst en måned før anmodningen blev sendt til det bureau, som godkendte korrespondenten.

Godtgørelsen til korrespondenten fra det bureau, der har godkendt den, skal være begrænset til de beløb, der er nævnt i artikel 5.1.1 og 5.1.2, og må hverken omfatte handling-gebyrer som nævnt i artikel 5.1.3 eller aftalt mellem korrespondenten og det forsikringsselskab, der har anmodet om godkendelse, eller morarenter som nævnt i artikel 5.2 eller aftalt mellem korrespondenten og det forsikringsselskab, der har anmodet om godkendelse.

9. Når et bureau bliver informeret om, at et af dets medlemmer har besluttet at opsige en korrespondent, skal det straks informere det bureau, der har givet godkendelsen. Sidstnævnte bureau kan frit fastsætte den dato, hvor godkendelsen ophører med at gælde.

Hvis forsikringsselskabet ønsker at udpege en ny korrespondent i henhold til artikel 4, skal det bureau, der anmodes om at godkende korrespondenten, bl.a. tage i betragtning at:

i. antallet af krav om tilbagebetaling, som korrespondenten har sendt til forsikringsselskabet, og som ikke er blevet betalt, de beløb, der er nævnt i disse ubetalte krav om tilbagebetaling, og den periode, hvor de ikke er blevet betalt og/eller;

ii. den måde, hvorpå artikel 4, stk. 4, er blevet overholdt af både korrespondenten og det forsikringsselskab, der anmodede om godkendelse af korrespondenten.

Når et bureau, der har godkendt en korrespondent, beslutter at trække godkendelsen tilbage eller bliver informeret om, at korrespondenten ønsker at få sin godkendelse trukket tilbage, skal det straks informere det bureau, der har fremsendt anmodningen om godkendelse af korrespondenten. Det bureau, der har godkendt korrespondenten, skal også informere det andet bureauet om datoen for korrespondentens effektive ophør eller den dato, hvor dens godkendelse ophører med at have virkning.

Artikel 5 Betingelser for refusion

1. Når et bureau eller den agent, det har udpeget til formålet, har afviklet alle krav i forbindelse med samme ulykke, skal det inden for en periode på højst et år fra datoen for den sidste udbetaling til en skadelidt sende et krav om tilbagebetaling.

Dette krav om tilbagebetaling skal sendes:
- til medlemmet af det bureau, der har udstedt det grønne kort eller forsikringspolicen via fax eller email
- hvis det er relevant, til det pågældende bureau; gennem COB Collaboration Platform.

Kravet om tilbagebetaling skal specificeres:

1.1. de beløb, der udbetales som erstatning til skadelidte i henhold til et udenretslig forlig eller en retskendelse;

1.2. de beløb, der er udbetalt til eksterne tjenester i forbindelse med og afviklingen af hvert krav, og alle omkostninger, der specifikt er afholdt med henblik på en retssag, og som under lignende omstændigheder ville være blevet udbetalt af et forsikringsselskab, der er etableret i det land, hvor ulykken skete;

1.3. et ekspeditionsgebyr til dækning af alle andre omkostninger, der beregnes i henhold til de regler, der er godkendt af Council of Bureaux.

Når krav, der udspringer af den samme ulykke, forsvares og afvikles, uden at der udbetales nogen erstatning, kan der kræves sådanne beløb som fastsat i afsnit (1)(2) ovenfor og det minimumsgebyr, der er fastsat af Council of Bureaux i overensstemmelse med afsnit (1)(3) ovenfor.

1.4. Erstatningsbeløb på over 10.000 EUR (eller dets værdi i ulykkeslandets valuta til valutakursen på datoen for kravet om tilbagebetaling), hvis betaling er blokeret eller deponeret på grund af en verserende retssag, kan gøres til genstand for et krav om tilbagebetaling sendt til forsikringsselskabet eller, hvis det er relevant, til det pågældende bureau, selvom beløbet ikke er udbetalt til skadelidte, under forudsætning af at beløbet, afhængigt af rettens endelige afgørelse, vil være genstand for modregning mellem de involverede parter. Det behandlende bureau kan anmode om tilbagebetaling af dette beløb fra en godkendt korrespondent for det respektive forsikringsselskab. Ethvert beløb, der skal modregnes til fordel for den enhed, der refunderede handlingbureauet, skal overføres tilbage af sidstnævnte uden forsinkelse i overensstemmelse med rettens afgørelse om frigivelse af beløbet.

Hvis COB Collaboration Platform undtagelsesvis er utilgængelig på grund af force majeure (f.eks. et nedbrud i onlinesystemet), kan kommunikationen sendes via e-mail eller almindelig post.

2. Det skal fremgå af tilbagebetalingskravet, at de skyldige beløb skal betales i modtagerens land og i dennes nationale valuta uden omkostninger inden for en frist på to måneder efter

datoen for anmodningen, og at der ved udløbet af denne periode automatisk påløber morarenter på 12 % p.a. af det skyldige beløb fra datoen for anmodningen til datoen for modtagerens banks modtagelse af overførslen. I tilfælde af garantikald i henhold til artikel 6 som følge af kravet om tilbagebetaling påløber der morarenter indtil datoen for udstedelsen af dette garantiopkald.

Kravet om tilbagebetaling kan også angive, at beløb udtrykt i den nationale valuta skal betales i euro til den officielle valutakurs, der gælder i det land, hvor det bureau, der fremsætter kravet, er beliggende, på datoen for kravet.

3. Krav om refusion må under ingen omstændigheder omfatte betaling af bøder, kautioner eller andre økonomiske sanktioner, der pålægges en forsikret, og som ikke er dækket af en forsikring mod civilretligt ansvar i forbindelse med brug af motorkøretøjer i ulykkeslandet.

4. Medmindre der allerede er fremlagt dokumentation, herunder objektivt bevis for, at erstatning til skadelidte er blevet udbetalt (eller blokeret/deponeret på grund af verserende retssager), skal den efter anmodning, men uden forsinkelse, refunderes.

5. Tilbagebetaling af alle beløb nævnt i stk. 1(1) og (1)(2) ovenfor kan kræves i overensstemmelse med de betingelser, der er fastsat i denne artikel, uanset at bureauet ikke har afgjort alle krav i forbindelse med den samme ulykke. Behandlingsgebyret i henhold til afsnit (1)(3) ovenfor kan også kræves, hvis hovedbeløbet, der er genstand for refusionen, overstiger det beløb, der er fastsat af Council of Bureaux.

6. Hvis et krav genoptages, efter at et krav om refusion er opfyldt, eller der fremsættes et yderligere krav i forbindelse med samme ulykke, beregnes den resterende del af det eventuelle ekspeditionsgebyr i overensstemmelse med de bestemmelser, der var gældende på det tidspunkt, hvor kravet om refusion i forbindelse med det genåbnede eller yderligere krav blev fremsat.

7. Hvis der ikke er rejst krav om erstatning som følge af en ulykke, kan der ikke kræves noget ekspeditionsgebyr.

Artikel 6 Garantiforpligtelse

1. Hvert bureau skal garantere sine medlemmers tilbagebetaling af ethvert beløb, der opkræves i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 5 af bureauet i ulykkeslandet eller af den agent, som det har udpeget til formålet.

Denne garanti omfatter ansvar for enhver bekræftelse af dækning, som ulykkeslandets bureau eller dets agent modtager fra det garanterende bureau eller dets medlemsselskab, enten direkte eller via en mellemmand eller repræsentant, der handler på vegne af en af disse to enheder, så længe anmodningen udtrykkeligt var knyttet til enten kravene i afsnit II (dækning som følge af et grønt kort) eller afsnit III (dækning som følge af et registreringsnummer). Efter anmodning fra det garanterende bureau skal bureauet i ulykkeslandet sende en kopi af anmodningen og af bekræftelsen af dækningen til det garanterende bureau.

Hvis et medlem ikke foretager den krævede betaling inden for den periode på to måneder, der er angivet i artikel 5, skal det bureau, som dette medlem tilhører, selv foretage tilbagebetalingen i overensstemmelse med de betingelser, der er beskrevet nedenfor, efter modtagelse af et garantiopkald foretaget af bureauet i ulykkeslandet eller af den agent, som det har udpeget til dette formål.

Det bureau, der står som garant, skal foretage betalingen, dvs. beløbet for kravet om tilbagebetaling i henhold til artikel 5 plus morarenter, der er påløbet indtil datoen for udstedelsen af garantiopkrævningen, med en sats på 12 % om året, inden for en periode på en måned. Efter udløbet af denne påløber der automatisk morarenter på 12 % p.a. af det skyldige beløb beregnet fra datoen garantikaldet er udstedt til datoen for modtagerens banks modtagelse af overførslen.

Garantikaldet skal foretages i henhold til de praktiske vilkår og betingelser, der er vedtaget på generalforsamlingen, inden for en periode på 12 måneder efter datoen for afsendelse af kravet om tilbagebetaling i henhold til artikel 5. Ved udløbet af denne periode og med forbehold af eventuelle morarenter

som det måtte være ansvarligt for, er bureauets ansvar som garant begrænset til det beløb, der kræves af dets medlem, plus 12 måneders rente beregnet med 12 % om året.

Det er ikke tilladt at kræve sikkerhedsstillelse, hvis det sker mere end to år efter afsendelsen af kravet om tilbagebetaling.

2. Hvert bureau skal garantere sine medlemmers tilbagebetaling af ethvert beløb, som et bureau har betalt til en korrespondent i overensstemmelse med artikel 4.8.

Denne garanti omfatter ansvar for enhver bekræftelse af dækning, som ulykkeslandets bureau eller korrespondenten modtager fra det garanterende bureau eller dets medlemsselskab, enten direkte eller via en mellemmand eller repræsentant, der handler på vegne af en af disse to enheder, så længe anmodningen udtrykkeligt var knyttet til enten kravene i afsnit II (dækning som følge af et grønt kort) eller afsnit III (dækning som følge af et registreringsnummer). Efter anmodning fra det garanterende bureau skal bureauet i ulykkeslandet fremsende en kopi af bekræftelsen af dækningen til det garanterende bureau.

Efter at have refunderet korrespondenten skal det bureau, der godkendte korrespondenten, foretage et garantikald til det bureau, som det pågældende forsikringsselskab er medlem af.

Et sådant garantikald skal opfylde betingelserne i artikel 4.8 og skal foretages i henhold de praktiske vilkår og betingelser, der er besluttet på generalforsamlingen inden for en periode på 12 måneder fra dato, hvor korrespondenten sendte anmodning om tilbagebetaling til den forsikringsgiver, der anmodede om godkendelse. Alle øvrige betingelser i artikel 6.1 gælder for dette garantikald.

3. Hvert bureau garanterer, at dets medlemmer instruerer de korrespondenter, hvis godkendelse de har anmodet om, om at afvikle skadesager i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 4, stk. 4, første afsnit, ovenfor og tilsender disse korrespondenter eller bureauet i ulykkeslandet alle dokumenter vedrørende alle skadesager, der er overladt til dem.

AFSNIT II SÆRLIGE REGLER FOR KONTRAKTFORHOLD MELLEM KONTORER BASERET PÅ DET GRØNNE KORT (VALGFRIE BESTEMMELSER)

Bestemmelserne i dette afsnit gælder, når kontraktforhold mellem bureauer er baseret på det grønne kort.

Artikel 7 Udstedelse og levering af grønne kort

1. Hvert bureau er ansvarligt for at fastsætte regler for udstedelse og levering af grønne kort under Bureauets myndighed.

2. Hvert bureau skal give sine medlemmer tilladelse til at udstede grønne kort til deres forsikringstagere udelukkende for køretøjer, der er indregistreret i et hvilket som helst land, hvor det er kompetent.

3. Ethvert medlem kan af sit bureau få tilladelse til at udstede grønne kort til sine forsikringstagere i ethvert land, hvor der ikke findes et bureau, forudsat at medlemmet er etableret i det pågældende land. Denne mulighed er begrænset til køretøjer, der er indregistreret i det pågældende land.

4. Alle grønne kort anses for at være gyldige i mindst 15 dage fra udstedelsesdatoen. Hvis et grønt kort udstedes for en kortere periode, skal det bureau, der har godkendt udstedelsen af det grønne kort, garantere dækning til bureauerne i de lande, som kortet er gyldigt for, i en periode på 15 dage fra datoen for starten af dets gyldighed.

5. Hvis en aftale mellem to kontorer annulleres i henhold til artikel 16, stk. 3, nr. 5, er alle grønne kort, der er udstedt i deres navn til brug på deres respektive territorier, ugyldige, så snart annulleringen træder i kraft.

6. Hvis en aftale annulleres eller suspenderes ved anvendelse af artikel 16, stk. 3, nr. 6, skal den resterende gyldighedsperiode for de grønne kort, der er udstedt i de berørte bureauers navn til brug i deres respektive territorier, fastsættes af Council of Bureaux.

Artikel 8 Bekræftelse af gyldigheden af et grønt kort

1. Enhver anmodning om bekræftelse af gyldigheden af et identificeret grønt kort skal sendes via CoB Collaboration Platform til et bureau af bureauet i ulykkeslandet eller af enhver agent, der er udpeget til formålet. Anmodningen skal besvares endeligt inden for seks uger fra datoen for anmodningen via CoB Collaboration Platform. Hvis CoB's samarbejdsplatform undtagelsesvis er utilgængelig på grund af force majeure (f.eks. et nedbrud i onlinesystemet), kan kommunikationen ske via e-mail eller almindelig post. I tilfælde af manglende svar anses det grønne kort for at være gyldigt ved udløbet af denne periode.

2. Hvis der ikke kan identificeres et grønt kort, kan bureauet i ulykkeslandet eller en agent, der er udpeget til dette formål, anmode bureauet i det land, hvor det køretøj, der er involveret i ulykken, angiveligt var registreret, om der var en grønkortforsikring, der var gyldig for det pågældende køretøj på ulykkesdatoen og for ulykkeslandet.

Sidstnævnte bureau skal svare bureauet i ulykkeslandet inden for seks uger efter anmodningen enten ved at bekræfte grønkortforsikringen var gyldig på skadedatoen og for ulykkeslandet, herunder oplysninger om grønkortforsikringen og det relevante forsikringsselskab, eller ved at afvise den.

I tilfælde af bekræftelse af en sådan forsikring af det grønne kort, skal det svarende bureauets garanti gælde på samme måde som for identificerede og gyldige grønne kort.

I tilfælde af afslag på en sådan forsikring med grøntkort eller i tilfælde af, at der ikke gives svar inden for seks uger fra datoen for anmodningen, kan det svarende bureaus garanti ikke påberåbes af bureauet i ulykkeslandet eller af en agent, der er udpeget til formålet. Fra datoen for afslaget, eller når der er gået seks uger fra datoen for forespørgslen, kan bureauet i ulykkeslandet gå videre uden at anvende disse interne regler.

Artikel 9 Falske eller uautoriserede grønne kort

1. Ethvert falsk eller uautoriseret grønt kort, der præsenteres i et land, hvor disse interne regler finder anvendelse, og som foregiver at være gyldigt og udstedt under et bureaus myndighed, skal garanteres af dette bureau.

2. Bureauets garanti gælder dog ikke, hvis et falsk grønt kort vedrører et køretøj, som ikke er lovligt indregistreret i bureauets land, med undtagelse af de omstændigheder, der er angivet i artikel 7.3.

AFSNIT III SÆRLIGE REGLER FOR KONTRAKTFORHOLD MELLEM BUREAUER BASERET PÅ FORMODET FORSIKRINGSDÆKNING (FRIVILLIGE BESTEMMELSER)

Bestemmelserne i dette afsnit finder anvendelse, når forholdet mellem bureauerne er baseret på forsikringsdækning, med visse undtagelser.

Artikel 10 Bureauernes forpligtelser

Det bureau der er omfattet af bestemmelser i dette afsnit, skal på grundlag af fuld gensidighed garantere tilbagebetaling af alle beløb, der skal betales i henhold til dette regulativ som følge af enhver ulykke, der involverer et køretøj, der normalt er hjemmehørende i den stat, for hvilken hvert af disse kontorer er kompetente, uanset om køretøjet er forsikret eller ej.

Artikel 11 Normally based konceptet

1. Området for den stat, hvor køretøjet normalt er hjemmehørende, bestemmes på grundlag af et af følgende kriterier:

1.1. den medlemsstats område, hvor køretøjet er forsynet med en nummerplade, uanset om dette er permanent eller midlertidigt;

1.2. hvis der ikke kræves registrering af køretøjstypen, men køretøjet er forsynet med en forsikringsplade eller et kendetegn svarende til en registreringsplade, den stats område, hvor forsikringspladen eller kendetegnet er udstedt;

1.3. hvor der hverken kræves nummerplade, forsikringsplade eller kendetegn for visse typer køretøjer, i den stats territorie i hvilken den person som har rådighed over køretøjet, er permanent bosiddende.".

2. Hvis et køretøj, der skal være forsynet med en nummerplade, ikke er forsynet med en nummerplade eller er forsynet med en nummerplade, der ikke svarer til eller ikke længere svarer til køretøjet, har været involveret i en ulykke, anses det område, hvor ulykken fandt sted, for at være det område, hvor køretøjet normalt er hjemmehørende, med henblik på afregning af ethvert deraf følgende krav.

3. Hvis en nummerplade ikke længere svarer til køretøjet, finder artikel 11, stk. 2, først anvendelse efter en periode på tre måneder fra den dato, hvor nummerpladen ikke længere svarer til det køretøj, der var involveret i ulykken.

Artikel 12 Undtagelser

Bestemmelserne i dette afsnit gælder ikke for :

1. køretøjer, der er indregistreret i andre lande end de lande, hvor bureauerne er underlagt bestemmelserne i dette afsnit, og for hvilke et grønt kort er udstedt af et medlem af et af disse bureauer. I tilfælde af en ulykke, der involverer et køretøj, for hvilket der er udstedt et grønt kort, skal de berørte bureauer handle i henhold til reglerne i afsnit II;

2. køretøjer, der tilhører visse personer, hvis den stat, hvor de er indregistreret, i de øvrige stater har udpeget en myndighed eller et organ, der er ansvarligt for at yde erstatning til skadelidte i overensstemmelse med de betingelser, der gælder i ulykkeslandet;

3. visse typer køretøjer eller visse køretøjer, der er forsynet med en særlig nummerplade, hvis liste fastlægges af hver medlemsstat og meddeles de øvrige medlemsstater og Kommissionen.

Listen over køretøjer, der er nævnt under 2 og 3, samt listen over myndigheder eller organer, der er udpeget i de andre stater, skal udarbejdes af hver stat og meddeles Council of Bureaux af bureauet i den pågældende stat.

Artikel 13 Bekræftelse af det område, hvor et køretøj normalt er hjemmehørende

Enhver anmodning om bekræftelse af det område, hvor et køretøj normalt er hjemmehørende, der sendes via CoB Collaboration Platform til et bureau af bureauet i ulykkeslandet eller af en agent, der er udpeget til formålet, skal have et endeligt svar inden for seks uger fra datoen for anmodningen. Hvis der ikke modtages et sådant svar, skal der ved udløbet af denne periode anses for at være en bekræftelse på, at køretøjet normalt er hjemmehørende i det pågældende bureaus område. Hvis CoB's Collaboration Platform undtagelsesvis er utilgængelig på grund af force majeure (f.eks. et nedbrud i onlinesystemet), kan kommunikationen ske via e-mail eller almindelig post.

Artikel 14 Garantiens varighed

Bureauer kan begrænse varigheden af den skyldige garanti i overensstemmelse med artikel 10 for alle køretøjer på grundlag af gensidige aftaler, der er underskrevet med andre bureauer og meddelt Council of Bureaux.

Artikel 15 Ensidig anvendelse af garanti baseret på en formodet forsikringsdækning

Medmindre andet er fastsat i lovgivningen, kan bureauerne aftale en ensidig anvendelse af dette afsnit inden for rammerne af deres bilaterale forbindelser.

AFSNIT IV REGLER FOR AFTALER INDGÅET MELLEM NATIONALE FORSIKRINGSBUREAUER (UFRAVIGELIGE BESTEMMELSER)

Artikel 16 Bilaterale aftaler - betingelser

1. Bureauerne kan indbyrdes indgå bilaterale aftaler, hvorved de inden for rammerne af deres gensidige relationer forpligter sig til at overholde de obligatoriske bestemmelser i Internal Regulations samt de frivillige bestemmelser, der er angivet heri.

2. Sådanne aftaler skal underskrives i tre eksemplarer af de kontraherende bureauer, som hver især skal beholde et eksemplar. Det tredje eksemplar sendes til Council of Bureaux, som efter samråd med de berørte parter informerer dem om datoen for aftalens ikrafttræden.

3. Sådanne aftaler skal indeholde klausuler, der bestemmer:

3.1. identifikation af de kontraherende bureauer med angivelse af deres status som medlemmer af Council of Bureaux og de territorier, de er kompetente for;

3.2. at de forpligter sig til at overholde de obligatoriske bestemmelser i Internal Regulations;

3.3. deres forpligtelse til at overholde sådanne valgfrie bestemmelser, som er valgt og aftalt i fællesskab;

3.4. gensidige beføjelser, som disse bureauer har givet i eget navn og på vegne af deres medlemmer, til at bilægge krav i mindelighed eller til at acceptere forkyndelse af enhver udenretslig eller retslig proces, der kan føre til udbetaling af erstatning som følge af enhver ulykke, der falder ind under anvendelsesområdet for og formålet med Internal Regulations;

3.5. aftalens ubegrænsede varighed med forbehold for hvert kontraherende bureaus ret til at opsige den med 12 måneders varsel, der samtidig meddeles den anden part og Council of Bureaux.

3.6. automatisk annullering eller suspension af aftalen, hvis et af de kontraherende bureauer ophører med at være medlem af Council of Bureaux eller får sit medlemskab suspenderet.

4. En model af denne aftale er vedlagt (bilag III).

Artikel 17 Undtagelse

1. Uanset artikel 16 skal bureauerne i medlemsstaterne i Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde i overensstemmelse med artikel 2 i direktiv 72/166/EØF af 24. april 1972 tilkendegive deres gensidige accept af Internal Regulations ved en multilateral aftale, hvis ikrafttrædelsesdato fastsættes af Kommissionen for Den Europæiske Union i samarbejde med Council of Bureaux.

2. Bureauer i ikke-medlemsstater i Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde kan forpligte sig til denne multilaterale aftale ved at overholde de betingelser, der er fastsat af den kompetente komité, som anerkendt i forfatningen for Council of Bureaux.

AFSNIT V PROCEDURE FOR ÆNDRING AF INTERNAL REGULATIONS (OBLIGATORISKE BESTEMMELSER)

Artikel 18 Procedure

1. Enhver ændring af dette reglement henhører udelukkende under Council of Bureaux' generalforsamling.

2. Som en undtagelse til ovenstående:

(a) enhver ændring af bestemmelserne i afsnit III falder inden for udvalgets enekompetence som anerkendt i vedtægterne for Council of bureaux. Disse bestemmelser er bindende for bureauer, der, selv om de ikke er medlemmer af dette udvalg, har valgt at anvende afsnit III i deres kontraktlige forhold med andre bureauer; og

(b) Enhver ændring af artikel 4, stk. 2, henhører under Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområdes bureaus enekompetence.

AFSNIT VI Løsning af tvister mellem bureauer (OBLIGATORISKE BESTEMMELSER)

Artikel 19 Løsning af tvister mellem bureauer

Enhver tvist, der opstår som følge af Internal Regulations eller i forbindelse med dem, skal løses ved mægling eller voldgift.

Reglerne for mægling og voldgift behandles i et separat reglement, der er godkendt af Council of Bureaux' generalforsamling.

AFSNIT VII IKRAFTTRÆDEN (UFRAVIGELIG BESTEMMELSE)

Artikel 20 Ikrafttræden

1. Bestemmelserne i de nuværende Internal Regulations træder i kraft den 1. juli 2008. På denne dato vil den erstatte den version af Internal Regulations, der blev vedtaget i Rethymno den 30. maj 2002.

2. Uanset artikel 20, stk. 1, træder artikel 11, artikel 12, stk. 3, og artikel 14 i kraft med tilbagevirkende kraft for ulykker, der indtræffer fra den 11juni 2007 og fremefter.

3. Følgende bestemmelser i Internal Regulations er blevet ændret siden ikrafttrædelsen af den reviderede tekst i 2008:

Præambel (4)(b) - Ikrafttræden: 1(st) januar 2025

Artikel 3.2.2. - Ikrafttræden: 1. januar 2017

Artikel 4.1 - 4.3. - Ikrafttræden: 1. januar 2018

Artikel 4.3, stk. 3 - Ikrafttræden: 1. juli 2023

Artikel 4.7 - 4.9. - Ikrafttræden: 1. januar 2014

Artikel 5.1.4. og 5.4. - Ikrafttræden: 1. januar 2017

Artikel 5.1. - Ikrafttræden: 1. juli 2024

Artikel 5, stk. 2. - Ikrafttræden: 1. januar 2014

Artikel 6.1. - Ikrafttræden: 1. januar 2014

Artikel 7.1. - Ikrafttræden: 1. juli 2020

Artikel 8 - Frist for ulykker fra den 1. januar 2011; ikrafttræden af den ændrede tekst: 1. januar 2020

Artikel 9 - Ikrafttræden: 1. januar 2018, gældende for ulykker, der indtræffer på eller efter denne dato

Artikel 11.3 - Ikrafttræden: 1. januar 2021, gældende for ulykker, der er sket på eller efter denne dato

Artikel 13 - Ikrafttræden: 1 januar 2014.

BILAG

Bilag I: Anbefaling nr. 5

Bilag II: Direktiv af 24. april 1972 (72/166/EØF)

Bilag III: Modelaftale mellem bureauer (se næste side)